

Sygn. akt V U 1275/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Rosłoń

Protokolant: Irena Prochowicz

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy W. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania W. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 5 czerwca 2013 roku

Nr (...) - 1/15/PP

I. Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje W. A. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 czerwca 2013 roku do 31 maja 2014 roku w związku z wypadkiem przy pracy .

II. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz W. A. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III. Orzeka że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

sygn. akt VU 1275/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 czerwca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił W. A. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na podstawie ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) zwanej dalej ustawą emerytalną i na podstawie ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., Nr 167, poz. 1322 ze zm.) bowiem komisja lekarska ZUS nie stwierdziła niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W odwołaniu od tej decyzji W. A. wniosła o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 czerwca 2013 r. Wskazała, że w wyniku wypadku przy pracy doznała złamania kości piętowej lewej z przemieszczeniem. Pomimo przebytego leczenia i stosowanej rehabilitacji, wkładek ortopedycznych, opatrunku gipsowego, iniekcji sterydowych oraz płytkowych czynników wzrostu, nie uzyskano wygojenia schorzenia. Stopa jest ustawiona w niekorzystnym położeniu co powoduje niewydolny chód i nasila dolegliwości bólowe.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że zgodnie z art. 17 ust. 4 ustawy o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, które ustało z powodu ustania tej niezdolności, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jaki upłynął od ustania prawa do renty. Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 22 maja 2013 r. nie stwierdziła dalszej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

W. A. urodziła się (...). Z zawodu jest krawcową. Przed wypadkiem pracowała jako pakowacz zniczy. Dnia 22 czerwca 2010 r. uległa wypadkowi przy pracy i została uznana z tego powodu za częściowo niezdolną do pracy do 31 maja 2013 r. Decyzją z dnia 20 grudnia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał jej rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 1 września 2012 r. do 31 maja 2013 r.

Dnia 10 kwietnia 2013 r. W. A. złożyła wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Decyzją z dnia 5 czerwca 2013 r. – obecnie zaskarżoną- organ rentowy odmówił jej prawa do przywrócenia renty z powodu niestwierdzenia przez komisję lekarską ZUS niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jaki upłynął od ustania prawa do renty.

Prawo do renty (jej przywrócenia) powstaje w dniu powstania ponownej niezdolności do pracy. Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera przepis art. 12 ust. 1 - 3 ustawy emerytalnej, na podstawie odesłania z art. 17 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Kwestią sporną była zatem ocena czy wnioskodawczyni nadal jest niezdolna do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W celu ustalenia tej okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego (k. 22).

Biegły sądowy z zakresu ortopedii po analizie akt sprawy, po dokonaniu badania podmiotowego i przedmiotowego w dniu 25 września 2013 r. rozpoznał:

1. przewlekłe zapalenie przyczepu rozciągna podeszwowego stopy lewej,
2. przykurcz stawu skokowego lewego,

3. stan po przebytych złamaniu kości piętowej lewej leczonym zachowawczo w 2010 r.

i uznał, że rozpoznane schorzenia czynią badaną częściowo niezdolną do pracy w okresie od 1 czerwca 2013 r. do 31 maja 2014 r. Niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

W uzasadnieniu opinii biegły wskazał, że po przebytych złamaniu kości piętowej lewej wnioskodawczyni była leczona zachowawczo i leczenie to było powikłane zapaleniem przyczepu rozciągniętego podeszwowego. Pomimo zastosowanego leczenia nadal utrzymują się dolegliwości bólowe o znacznym nasileniu jak również towarzyszy temu ograniczenie ruchomości stawu skokowego lewego, wpływające na upośledzenie funkcji lokomocyjnej. Dysfunkcja kończyny dolnej lewej w sposób istotny ogranicza możliwość powrotu wnioskodawczyni do wykonywania czynności zawodowych w charakterze pracownika fizycznego. Przewlekłe dolegliwości bólowe strony podeszwowej tej stopy wymusiły sposób chodzenia z odciążaniem tyłostopia, co z kolei wpłynęło na utrwalenie końskostopia. Powyższe uzasadnia orzeczenie o częściowej okresowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (k. 28- 31).

Strony nie zgłosiły zastrzeżeń do powyższej opinii a Sąd uznał, że jest ona jasna, pełna i wyczerpująca. Została wydana przez lekarza specjalistę o specjalności adekwatnej do rodzaju schorzenia rozpoznanego u wnioskodawczyni, po uprzednio przeprowadzonym badaniu oraz zapoznaniu się ze zgromadzoną dokumentacją medyczną.

Doznany wypadek przy pracy w sposób istotny ogranicza możliwość powrotu wnioskodawczyni do pracy w charakterze pracownika fizycznego. Podzielając w pełni wnioski opinii Sąd uznał ją za wiarygodny dowód w sprawie i podstawę dokonania ustaleń faktycznych, przyjmując, że w związku z doznanym wypadkiem przy pracy wnioskodawczyni jest nadal, od 1 czerwca 2013 r. do 31 maja 2014 r. , częściowo niezdolna do pracy.

W tym stanie rzeczy, na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Sąd uznał, że ustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego przed sądem i na podstawie art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej orzekł jak w punkcie III wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc w zw. z § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).